

Posudek bakalářské práce

Klára Daňková, *Komparativní analýza českého a italského vlastnického práva a příslušné právní terminologie*, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, 2013, 78 stran včetně glosáře a seznamu použité literatury.

Bakalářská práce Kláry Daňkové je v podstatě exemplárním textem, kterému lze stěží něco vytknout. Po formální i obsahové stránce jde skutečně o perfektní kvalifikační práci, v níž se sympaticky kombinuje formulační a faktická přesnost.

Tématem práce je porovnání české a italské legislativy týkající se vlastnického práva, tedy oblasti, jež se bezprostředně dotýká každodenního života. Text je rozvržen do sedmi základních kapitol. První kapitola je stručným nástinem vývoje vlastnického práva v obou zemích, druhá kapitola se týká současné legislativní úpravy (především jejích pramenů), třetí pak přináší definici vlastnického práva a dalších pojmů. Čtvrtá kapitola se týká nabývání vlastnického práva jak v ČR, tak v Itálii (zde je diskuse tedy o smlouvách, dědickém řízení a dalších způsobech). V páté kapitole se autorka zabývá systémem evidence vlastnického práva (katastr, registr motorových vozidel apod.). Šestá kapitola je věnována analýze shod či rozdílů v české a italské úpravě vlastnictví. V sedmé kapitole autorka nabízí zajímavý rozbor právní terminologie se zvláštním zřetelem ke složitějším problémům týkajícím se především překladu termínů, jejichž obsah je v obou právních úpravách vymezen odlišným způsobem (např. nabývání vlastnického práva přírůstkem). Práci uzavírá resumé v italštině a soupis bibliografie a dalších, především internetových zdrojů.

Jak už jsem uvedl, není jednoduché v této práci nalézt nějaký výraznější lapsus. Rád bych proto především vyzdvíhl hlavní pozitivní body a nakonec jen navrhl pár minimálních úprav (v mezích toho, co mohu jako „neprávník“ kompetentně posoudit).

Předně je třeba říci, že autorka pečlivě pracuje se sekundární literaturou i s hlavními prameny této právní úpravy, jež je tématem práce. Zároveň jsou pečlivé, přesné a „čtivé“ i autorčiny vlastní překlady uváděných citací. Pozoruhodný – ačkoli by to mělo být samozřejmostí – je i perfektní přehled o aktuálním dění v této oblasti. Odkazy k novému občanskému zákoníku ČR, který vejde v platnost 1.1.2014, jsou velmi důležité. Podobně uvádí (na s. 51) autorka i nedávnou změnu, díky níž se Agenzia del Territorio stala součástí finančního úřadu (Agenzia delle Entrate).

Pokud jde o některé – zcela zanedbatelné – nedostatky, jen bych navrhl odlišný slovosled na s. 56 ve větě „*Na rozdíl od České republiky, pro převod vlastnického práva k nemovitostem v Itálii není nutný zápis do veřejného rejstříku.*“ (Lépe snad „*Na rozdíl od České republiky není v Itálii pro převod ...nutný zápis do veřejného rejstříku.*“). Také italské resumé, jinak v podstatě zcela správné, obsahuje tu a tam nějakou „chybičku“ (např. na s. 68 „nessune differenze“ – správně buď *nessuna differenza*, anebo *alcune differenze*).

Jak je tedy zřejmé, považuji bakalářskou práci Kláry Daňkové za velmi zdařilou, k obhajobě ji vřele doporučuji a hodnotím ji jako **výbornou**.

V Českých Budějovicích dne 4. 6. 2013

.....
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce